

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Pap Judit ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Fekete Csaba ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. június 28. napján kelt 10.a.G.40.079/2011/16. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

2009. február 12-én a **(A Kft.)** a **(H Szövetség)** az **(B Zrt.)** (az alperes jogelődje), a **(C Kft.)** és a **(D Kft.)** konzorciumi megállapodást kötött közbeszerzési eljárásban történő közös ajánlattételre és vállalkozási szerződés közös teljesítésére a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, az „Országos Monitoring és Képesítő Testület feladatainak ellátása, az egyes fluor tartalmú üvegházhatású gázokról szóló 842/2006/EK rendelet, 1516/2007/EK rendelet, 303/2008/EK rendelet és a 307/2008/EK rendelet, valamint a 2037/2000/EK rendelet hazai végrehajtásával kapcsolatban" tárgyú nyílt közbeszerzési eljárásához. A megállapodás 3. pontja értelmében a felek, mint konzorciumi tagok kötelezettséget vállaltak arra, hogy a részvételükkel megalakuló gazdasági társaság tagjaiként is magukra nézve

kötelezőnek tekintik a közös teljesítés, feladat ellátás során a konzorciumi megállapodásban vállaltakat. Megállapodtak abban, hogy az ajánlatkérő részére közös ajánlatot nyújtanak be azzal a feltétellel, hogy amennyiben a közbeszerzési eljárást megnyerik, az ez alapján teljesítendő vállalkozási szerződés közös teljesítésére valamennyi ajánlattevő részvételével korlátolt felelősségű társaságot hoznak létre.

A pályázat elnyerését követően, 2009. február 17. napján szerződésminta alkalmazásával megalakították a szerződő felek a felperesi kft-t, amely 2009. február 23-án került bejegyzésre a **(helység neve)**i Cégbíróságon Cg. **(X)** cégjegyzékszám alatt 500.000 Ft-os törzstőkével és az alperesi jogelőd 20 %-os szavazati jogával.

A konzorciumi megállapodás megkötésével egyidejűleg külön nyilatkozatban rögzítették a szerződő felek, hogy a megállapodásban nem szabályozott kérdésekben külön szerződést kötnek. Kijelentették, hogy ebből a célból társulásuk feltételeit szabályozó szindikátusi szerződést és társasági szerződés módosítás megkötését is vállalják legkésőbb 2009. február 24. napjának 24.00 órájáig.

2009. április 21. napján a felek társasági szerződésüket módosították, amelyben szabályozásra került a mellékszolgáltatási kötelezettségek köre, az erre vonatkozó jogosultságok és kötelezettségek, az általános szabályoktól eltérő taggyűlési határozatok meghozatalára vonatkozó szabályozás, felügyelőbizottság létrehozása, valamint a társaság nonprofit jellege. A társasági szerződés 6.64 pontja sorolja fel az alperesi kft. mellékszolgáltatási kötelezettségeit. A 6.65 pont szerint a társasági tagok mellékszolgáltatásaikért nem részesülnek díjazásban, az általuk vállalt rendelkezésre álláshoz kapcsolódóan az egyes szolgáltatások nyújtására külön szolgáltatási szerződés alapján kötelesek, amelynek tartalma meghatározását, illetve díjazásának megállapítását a társasági tagok a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utalták.

A társasági szerződés 12.3 pontja szerint a taggyűlés csak egyhangú döntéssel határozhat többek között a mellékszolgáltatást érintő kérdésekben és a kötendő tagi szolgáltatási szerződésekre vonatkozóan.

2009. április 21. napján a felek szindikátusi szerződést is kötöttek a felperesi társaság tagjainak egyéb társulási, együttműködési feltételeinek szabályozására, amely a közbeszerzési eljárásban elnyert vállalkozási szerződés közös teljesítésére irányult. A szindikátusi szerződés két fázisra oszlott. Az első fázis - figyelemmel a július 3-i pályázati anyag benyújtási határidőre - 89 nap alatti időtartamra írta elő a pályázati dokumentációs anyag elkészítését, továbbá ezen belül került meghatározásra és felosztásra a pályázati összeg. A második fázis jelentette a 10 évre szóló működtetéssel kapcsolatos dokumentumok elkészítését.

2009. március 10. napján a felperes és a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium vállalkozási szerződést kötött az Országos Monitoring és Képesítő Testület feladatainak ellátása, az egyes fluor tartalmú üvegháztartású gázokról szóló 842/2006/EK rendeletek, a 1516/2007/EK rendelet, a 303/2008/EK rendelet, a

307/2008/EK rendelet, a 2037/2000/EK rendelet, valamint a 310/2008. (XII. 20.) Kormányrendelet végrehajtásával kapcsolatban. A szerződés tárgyának részletes leírását, tematikus meghatározását, időbeni ütemezését a szerződés 1. számú és 2. számú melléklete tartalmazta. A szerződés hatálya 2009. március 6. napjától 2009. június 3. napjáig tartott.

A 2009. április 21. napján kelt szindikátusi szerződés I.3. pontja tartalmazza, hogy a felek a szindikátusi szerződést a vállalkozási szerződés 2. számú mellékletében rögzített szolgáltatások nyújtására, annak megkötésétől számított legkésőbb 89. nappal teljesítendő szolgáltatásokra vonatkozóan kötik meg azzal, hogy amennyiben a felperesi kft. Az Országos Monitoring és Képesítő Testület feladatainak ellátására kijelölt testületként kerül kinevezésre, úgy a 90. naptól számított legalább 10 év időtartamra az együttműködés új feltételeit ugyancsak szindikátusi szerződés keretében rögzítik. Erre tekintettel a szerződő felek kötelezettséget vállaltak arra is, hogy a szerződést közös megegyezéssel a jövőbeni együttműködés érdekében és annak megfelelően legkésőbb 2009. június 30-ig módosítani fogják.

A szindikátusi szerződés II/2. pontja szerint a szerződő felek megállapodtak abban, hogy az 1. számú melléklet szerinti feladatokra a tagok tagi szolgáltatási szerződést kötelesek kötni a felperesi kft.-vel. A tagi szolgáltatásokat tartalmazó szerződéseket a felperesi kft. taggyűlése hagyja jóvá. A konzorciumi szerződés mellékletét képező kimutatásban tételesen rögzítésre került, hogy az egyes tagok az ajánlat nyertessége esetén milyen feladatokat fognak ellátni a közbeszerzési eljárás eredményeként létrejövő szerződés teljesítése során.

A konzorciumi szerződés 12. pontja alapján a peres felek 2009. május 15. napján vállalkozási szerződést kötöttek a 89 nap alatt az alperesi jogelőd által ellátandó feladatok elvégzésére.

A 10 éves időszakra vonatkozó szindikátusi szerződés nem jött létre, a tagok semmilyen feltételben nem állapodtak meg.

A felek által közösen benyújtott pályázati anyag az alperes által megjelölt szolgáltatási árat és hardverkötségeket tartalmazta.

Az alperes jogutódlással - kiválással - jött létre 2009. július 1. napján a szerződéskötésekben résztvevő **(B Zrt.)**-ből, ügyvezetői a szerződéskötések során eljáró **(ügyvezető 1 neve)** és **(ügyvezető 2 neve)**.

A peres felek a hosszú távú szolgáltatási szerződés tartalmában az alperes díjigénye miatt megegyezni nem tudtak, az ezzel kapcsolatos egyeztetések eredménytelenek maradtak. A felperes a kívülálló **(E Kft.)**-vel kötött ugyanezen feladatok ellátása céljából szerződést, amelyet a taggyűlés az alperes ellenszavazatával nem fogadott el, az **(E Kft.)** azonban a szóbeli megállapodás alapján a feladatokat ellátja. Emellett az **(E Kft.)** kezdettől fogva végezte a képesítés és az e-learning képzés tekintetében

a szolgáltatást, az alperes feladata a monitoring rendszer informatikai részének kidolgozása a konzorciumi szerződés értelmében.

Az alperes 2009. júliusában módosított árajánlatot terjesztett elő, azonban az sem került elfogadásra, az ügyben 2009. októberében megtartott jogászi egyeztetés sem vezetett eredményre.

Az eredeti megállapodás szerint az alperes végezte volna a nyilvántartási feladatokat is, azonban a kialakult vitás helyzetre tekintettel a felperes e feladatkört is az **(E Kft.)**-vel megkötött szóbeli megállapodás részévé tette 2010. januárjától. Ugyancsak az **(E Kft.)** kapta meg az információs technikai rendszer átdolgozásával kapcsolatos feladatokat.

Az alperesi ügyvezető, **(ügyvezető 1 neve)** a **(F Zrt.)** képviselőjeként regisztráltatta a (...) domain nevet. A kft. 2009. július 8-i taggyűlésén a felperes számon kérte ennek jogszerűségét. **(ügyvezető 1 neve)** előadta, hogy a levédés kizárólag a kft. érdekében történt és felajánlotta, a **(F Zrt.)** által regisztrált domain nevet díjmentesen átruházza a felperesi kft-re.

A felperes 2011. február 25. napján taggyűlést tartott. Az e taggyűlésen hozott 2/2011. (02.24.) határozatával döntött az alperes felperesi kft-ből történő kizárása iránti kereset megindításáról.

A felperes a 2011. február 25. napján kelt 2/2011. (02.24.) taggyűlési határozatára hivatkozással keresetet terjesztett elő az alperes felperesi kft-ből történő kizárása iránt arra hivatkozással, hogy az alperes, mint tag társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. Az alperesnek a felperesi társaság tevékenységét veszélyeztető magatartásait a 2011. február 25. napján megtartott taggyűlés előterjesztésében felsorolt okokra alapította. Előadta, hogy az alperes, mint informatikai szolgáltató került a felperesi társaság alapító tagjaival, vezetőivel kapcsolatba. Rendelkezett olyan szolgáltató programmal, amihez akkor illeszthetőnek tűnt a felperesi társaság feladatainak hátterét biztosító és elvárt informatikai rendszer. Azonban már 2008. második felében a pályázati anyag előkészítése során feszültség alakult ki a társaság tagjai között, melynek alapvető oka az alperesi kft. által folyamatosan érvényesíteni kívánt anyagi érdek volt. Saját érdekeit függetlenítette a később létrejött társaság nonprofit működésétől és a társaság hosszú távú céljaitól, saját üzleti érdekeit helyezte előtérbe. Az alperes e magatartása miatt kialakult viták és véleményeltérések eredményeként a felek csak a 2009. június végéig érvényes szindikátusi szerződést tudták megkötni. Az alperes a társasági szerződésben kikötött mellékszolgáltatási kötelezettségvállalásai ellenére - amelyért díjazásban nem részesülnek a tagok, az általuk vállalt rendelkezésre álláshoz kapcsolódóan az egyes szolgáltatások nyújtására külön szolgáltatási szerződés alapján kötelesek, amelynek tartalma meghatározását, illetve díjazásának megállapítását a társasági tagok a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utalják, melynek tárgyában egyhangú határozat meghozatalát írja elő a társasági szerződés - az ellenszavazataival a vonatkozó szerződés érvényes megkötését gátolja, ellehetetlenítve ezzel a társasági viszonyokat. Feltűnően aránytalan és indokolatlan

anyagi érdekei miatt nem került sor a szindikátusi szerződésben foglaltak szerint a tagi szolgáltatásokat rögzítő szerződés megkötésére, holott alperesnek 2009. április 29. napjáig, majd 2009. júliusáig, azt követően 2010. őszéig elfogadásra alkalmas ajánlatot, tervezetet kellett volna előterjesztenie. Emiatt a hosszú távú tagi szolgáltatásokra vonatkozó együttműködés feltételei a 10 éves együttműködés rendszerében nem kerültek meghatározásra. A pályázati anyag előterjesztését közvetlenül megelőzően 2009. május 22-én terjesztett elő olyan szolgáltatási konstrukciót és feltűnően aránytalan mértékű díjat, valamint járulékos eszközbeszerzési költséget, amely a társaság működését lehetetlenné tette volna. Ehhez a konstrukciójához a végletekig ragaszkodott. Időközben átalakulással létrehozta az **(B Zrt.)** a társaságbeli jogutódját a felperesi társaság nevéhez nagyon hasonló elnevezéssel. Illetve egyik társasága nevében a tagok beleegyezése és megkérdezése nélkül (...) domain névre védelmet jelentett be, melyhez nyilvánvalóan a piaci egyeduralmi pozíció és az ezzel járó anyagi előnyök lehetőségének megszerzése vezette. Nem fogadta el a vita tárgyában történt 2009. végi közösen elrendelt jogászai egyeztetés ajánlásait, nem támogatta a pályáztatást írásos szavazás során sem. Folyamatosan csak a szolgáltatási szándékát és a kizárólagos szolgáltatási jogosultságát hangoztatta. Arányos szolgáltatási ajánlatot 2010 őszéig nem nyújtott be. A program során az alperesi kft. nem volt együttműködő, a munkát nem segítette elő, a munka érdemi részében nem vett részt, azt nem támogatta, nem volt hajlandó hozzájárulni a társaság működését biztosító, az **(E Kft.)**-vel 2010. december 31-ig szóló határozott idejű szerződés megkötéséhez, ehhez csak szóbeli hozzájárulását adta. Noha szakértői értékelés is megállapította, hogy az ezen szolgáltató által végzett rendszer biztonsági, jogi és pénzügyi tekintetben is a társaság szempontjából kedvezőbb megoldást jelent, mint az alperesi kft-vel együttesen működő rendszer, ugyanakkor az erre vonatkozó taggyűlési határozatot perrel támadta meg. Az egyébként díjmentes mellékszolgáltatási, rendelkezésre állási kötelezettségéért is ellenértéket kívánt érvényesíteni a jelenlegi monitoring szolgáltatóval szemben **(E Kft.)** saját érdekeinek érvényesítése érdekében. A társaság hozzájárulása nélkül az ügyben többször tagként fellépett, jogosulatlanul adatok közlését kérte, fellépése veszélybe sodorta az **(E Kft.)** szolgáltatóval kötött szerződést. Ennek eredményeként a szolgáltatás befejezése merült fel a külső partnerben, ekként az egész társasági működést és a társasági cél megvalósítását veszélyeztette. A végsőkéig kialakult feszült helyzet eredményeként a 2011. január 18-i taggyűlés alkalmával bejelentette, hogy a továbbiakban szóban sem járul hozzá, hogy a jelenlegi szolgáltató szolgáltasson a társaságnak. Ezzel a társaság kötelezettségeit lehetetleníti, melynek következtében a társaság rendeleti kijelölésének visszavonására kerülhet sor. Hivatkozott arra, hogy a kizárás, mint legsúlyosabb intézkedés alkalmazásához nem szükséges a károsodás tényleges bekövetkezése.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A felperesi kft. a közbeszerzési eljárásan közös ajánlattevőként részt vevő személyek által került megalakításra, az alperest mindössze 20 %-os szavazati jog illette, míg a többi tag lényegében azonos érdekeltségi körhöz tartozik. Az alperes jogelődjének közreműködésére egyrészt

szakmai tudása, másrészt a nevéhez fűződő referencia miatt volt szükség, mert ennek hiányában a többi szervezet közös ajánlattevőként eredményesen nem tudott volna szerepelni közbeszerzési eljárásban alkalmatlanság miatt. Ezért az alperes már a

kezdetek kezdetén nem véletlenül ragaszkodott ahhoz, hogy bizonyos kérdésekben döntést csak a tagok 100 %-ának hozzájárulásával lehessen meghozni.

Az ajánlati felhívással kapcsolatban a bizonytalanságot az okozta, hogy amíg az ajánlati felhívás szerint a szerződés 90 napos határozott időre jön létre az ajánlatkérő és a nyertes ajánlattevő között, addig az ajánlati felhívásban szereplő feltételeket részletező dokumentáció következetesen további 10 évre vonatkozóan telepít feladatot a nyertes ajánlattevőre, azaz nem volt teljesen egyértelmű, hogy a közbeszerzés tárgyát képező szerződés szerint 90 napig, vagy azt meghaladóan, további 10 évig kell-e a szolgáltatást nyújtani. A közös ajánlattevők arra az értelmezésre és álláspontja jutottak, hogy a jogviszony 90 napra és ezen felül további 10 évre jön létre. Ezen értelmezés mellett történt a közös ajánlat benyújtása. Amennyiben nem a fentiek szerint döntöttek volna a közös ajánlattevők, úgy az alperes a közbeszerzési eljárásban részt sem vett volna, ugyanis számára nem a 90 napos időszakra, hanem az azt követő 10 éves időszakra eső szolgáltatás biztosított volna nyereséget. A felperes nonprofit társasággá alakításának nem az volt a célja, hogy sem a felperes, sem a tagok ne részesüljenek nyereségben. A felek teljesen egyértelmű szándéka az volt, hogy a haszonhoz a tagok oly módon jussanak hozzá, hogy az egyes tagokkal a közösen létrehozott, majd nonprofit társasággá átalakított felperesi társaság alvállalkozói szerződést köt, így a továbbszámlázások miatt a nyereség nem a nonprofit társaságnál képződik, hanem a tagoknál realizálódik. A konzorciumi szerződés a közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlat mellékletét képezte. Ebben tételelesen rögzítésre került, hogy az egyes tagok milyen feladatokat fognak ellátni. A konzorciumi szerződés 12. pontja alapján jött létre a felek között a 2009. május 15. napján kelt vállalkozási szerződés a 89 nap vonatkozásában. E szerződés 5.9. pontja is tartalmazta, hogy a vállalkozási szerződés a hosszú távú együttműködés feltételeit nem tartalmazza, erre vonatkozóan új vállalkozási szerződés megkötésére kerül sor. A szerződéskötési kötelezettséget rögzítette a 2009. április 21. napján aláírt szindikátusi szerződés is a III. pontjában. A későbbiekben azonban a felperes, illetve a többi ellenérdekű tag szándéka megváltozott és az volt a célja, hogy az alperest a 10 éves szolgáltatásból kihagyják. Ezért a felperes elzárkózott attól, hogy az alperessel a szerződéses feltételekben érdemben egyeztessen. A felperes keresete megalapozatlan, hiszen az alperes csak a tagok között létrejött eredeti megállapodásból eredő jogait kívánta gyakorolni. A felperes kezdetben az ajánlat benyújtására nyitva álló határidő rendkívüli szűkössége miatt zárkózott el a 10 éves időszakra vonatkozó szerződés megkötésétől, a későbbiekben pedig arra hivatkozott, hogy az alperest a társasági szerződés vonatkozó rendelkezései alapján mindenféle ellenszolgáltatás nélkül csak rendelkezésre állási kötelezettség és mellékszolgáltatási kötelezettség fogja terhelni úgy, hogy közben a felperesnek nem áll fenn szerződéskötési kötelezettsége az alperessel szemben. Az előzetes tárgyalások és a közös ajánlat benyújtását követően sem volt soha arról szó, hogy bármelyik közreműködő tag a teljesítésből és az azért járó díjazásból kimarad. A felperes folyamatos indok nélküli elzárkózása a szerződéskötéstől még a közbeszerzési eljárás során létrejött szerződés megszegésének is minősül. Az nem az alperes terhére róható mulasztás, hogy a

felek között megegyezés nem született. A felperes keresete megalapozatlan azért is, mert a gazdasági tevékenységét folyamatosan tudja végezni, abban az alperes a felperest nem

akadályozta semmilyen módon. A felek a közbeszerzési eljárásban értelemszerűen haszonszerzési céllal vettek részt annak ellenére, hogy a felperes nonprofit kft.-vé alakult időközben. A tagok részéről elvárt volt, hogy alvállalkozóként vagy közreműködésükkel haszonra tegyenek szert. Érthetetlen, hogy miért rója fel a felperes az alperes terhére, hogy a saját üzleti érdekeit kívánta érvényesíteni, hiszen ehhez joga volt, továbbá ugyanezt tette a többi tag is. A 10 éves szolgáltatási időtartamra vonatkozó megállapodás elmaradása nem az alperes, hanem a felperes terhére róható fel. Már az első egyeztetéseken az volt az elvárás, hogy a lehető legújabb, ma elérhető technológiával legyen megvalósítva a monitoring rendszer (RFIB Legic Chip azonosítás). Ténylegesen azonban a felperesi társaság többi tagja kizárólag arra akarta az alperest felhasználni, hogy a közbeszerzési eljárásban eredményesen tudjanak az alperes bevonásával indulni, ezt követően azonban a 10 éves szolgáltatásból tudatos stratégiaként az alperest már ki kívánta hagyni. Az alperes által felkínált program teljes mértékben megfelelt az ajánlatban foglalt feltételeknek, azonban a felperes csökkentett tartalmú programot kívánt használni, emiatt alakultak ki viták a felek között, ez azonban nem róható kizárólag az alperes terhére. Az alperes nem kívánt indokolatlan előnyhöz jutni, a közbeszerzési pályázatnak megfelelő műszaki tartalmú rendszer megfelelő ellenértékét kérte csupán. Az alperes folyamatosan jelezte szolgáltatási szándékát. A felperes által felkért szakértő véleménye azért megalapozatlan, mert egymással összehasonlíthatatlan a felperes által használt és az alperes által felkínált informatikai rendszer. A felperes által használt rendszer nem felel meg a közbeszerzési dokumentációban meghatározott feltételeknek sem. Az alperes a szavazások során nem visszaélésszerűen gyakorolja tagsági jogait, bizonyítja ezt, hogy feltétel nélkül és azonnal hozzájárult, hogy a képzés, oktatás vonatkozásában egy másik taggal kerüljön megkötésre vállalkozási szerződés. Maga a felperes veszélyezteti a társaság működését, amikor a társasági szerződéssel ellentétben taggyűlési felhatalmazás nélkül kötött szerződést az **(E Kft.)**-vel, amely szerződést nem foglalták írásba sem. Hogy az alperesi társaság az **(B Zrt.)**-ből jogutódlással alakult, annak semmilyen módon nincs jelentősége, mint ahogyan a domain név regisztrálásának sem, hiszen azt az alperes ingyenesen felkínálta a felperes részére, ezzel semmilyen jogsérelem a felperest nem érte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Álláspontja az volt, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy az alperes társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A tanúk és a törvényes képviselők egybehangzó előadása szerint a pályázati anyag leadási határideje miatt a felek elsődlegesen a 89 napos első fázis anyagának összeállításán dolgoztak és a második fázis vonatkozásában az alperes által 2009. május 22-én benyújtott árajánlatot részletesen nem tárgyalták meg. A minisztériumhoz beadott pályázati anyagban azonban az alperes által meghatározott költségvetési kiírások szerepeltek. Emellett tény, hogy a társaság tagjai elfogadták, hogy egyhangú szavazás kerül előírásra a tagi szolgáltatási szerződések vonatkozásában hozandó

taggyűlési határozatok érvényességéhez. A pályázat eredményének ismeretében az alperes módosította árajánlatát, a megfogalmazódott igényekre tekintettel azt 2009. július 20-ra átdolgozta. Erre érdemi választ nem kapott, szolgáltatási szerződés a felek között nem jött létre. Ez utóbbi elmaradása azonban nem róható kizárólag az alperes terhére. Az ügyletkötő felek a pályázat benyújtásakor, illetve a társasági szerződés megkötésekor nyitva hagyták a hosszú távú együttműködésre vonatkozó megállapodásukat, így a

felperesi társaság többi tagja e bizonytalansági elem ismeretében kötötte meg az alperessel közösen a társasági szerződést és nyújtotta be a pályázatot a társaság részéről. Ennek kockázatát a felperesi oldalon is viselni kell. Egybehangzó törvényes képviselői nyilatkozatra és tanúvallomásra tekintettel szükségtelennek minősítette e körben további tanúbizonyítás lefolytatását, ezért az erre irányuló bizonyítási kérelmet elutasította. Kifejtette, hogy semmilyen körülmények között nem róható a társaság tagjának terhére az, hogy tagsági jogait gyakorolva adott esetben a többi taggal ellentétes tartalommal gyakorolja szavazati jogát. Nem minősülhet kizárási oknak az, ha a tagok között olyan belső viták alakulnak ki, amelyek miatt a harmonikus együttműködés nem látszik biztosítottnak. Nem szolgálhat a tagkizárás okaként olyan magatartás, amire a tagot jogszabály vagy szerződés feljogosítja, még akkor sem, ha ezáltal a társaság működése veszélybe kerül. Mindazonáltal a felperes a perben nem bizonyította működésének veszélyeztetettségét sem, hiszen előadása szerint is a működéséhez szükséges feladatait jelenleg is ellátja, az alperessel kötött szolgáltatási szerződés hiánya ellenére van olyan szerződő partner aki e feladatokat teljesíti. Az, hogy ez utóbbi szerződés jogszerű vagy sem, nem jelen jogvita tárgya. Nem fogadható el az a felperesi előadás sem, hogy az alperes a 2009. júliusi ajánlata megtételét követő hallgatásával tudomásul vette, hogy az ő feladatköréhez tartozó szolgáltatásokat az **(E Kft.)** végzi helyette. Ennek ellentmondanak a 2009. november 2-i taggyűlés jegyzőkönyvébe foglalt nyilatkozatok. Az alperes együttműködési készségét tanúsítja a 6/2009. (XI. 02.) taggyűlési határozat, mellyel a **(A Kft.)** és a felperes közötti szerződés megkötését elfogadta. A peres felek közötti valós jogvita lényege nem az alperes társaságban maradása, hanem a peres felek közötti árva, amely utóbbi eldöntésére nem a tagkizárás iránti per megindítása az adekvát megoldás. A peres felek előtt a 2009. november 24-én megtartott jogi egyeztetés eredménye ismertté vált. Értékelte, hogy az alperes a sikertelen jogász egyeztetést követően is azt hangsúlyozta, hogy szolgáltatási kötelezettségét hajlandó ellátni. A domain név regisztrálása nem alkalmas a tagkizárás jogkövetkezményének kiváltására, tekintettel arra, hogy az a társaságra nézve semmilyen hátrányt, veszélyt nem jelent, különösen azért, mert az alperes felajánlotta és biztosítja annak ingyenes használatát a felperes javára. Az alperes minisztériumtól való információszerzése - melynek közelebbi tartalmát maga a felperes sem jelölte meg - a felperes számára hátrányt szintén nem jelent. Az alperesi társaság átalakulása, a jogutódlás kérdése kizárólag az átalakulásban résztvevő társaságok, illetve tagjaik egymás közötti viszonyát érintő kérdés. A felperesi társaságban meglévő üzletrészek a vagyonmegosztás során történő elhelyezése ugyanígy. Ezzel kapcsolatosan az alperest bejelentési, tájékoztatási, vagy egyéb jóváhagyási kötelezettség a felperes felé nem terhelte, a cégbejegyzést követően pedig a szükséges bejelentést az alperes megtette. Az alperes nem gyakorolta visszaélészerűen társasági jogait akkor sem, amikor a tárgya szerint a Gt. által lehetővé tett peres eljárást

Gf.III.30.384/2011/5. szám

kezdemenyezte a felperessel szemben. A kizárás jogintézménye szankciós jellegű, annak értékelésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni a felróhatósági elemet sem. Az alperes magatartása nem tekinthető felróhatónak, amikor a felek között megkötött és a felperes által sem vitatott érvényes szerződés tartalma szerint ragaszkodik a meghatározott jogaihoz és törekszik az üzleti érdekeit képviselni ennek során. Miután az alperes nem

valósított meg visszaélésszerű joggyakorlást, ezért indokolatlan lenne a kizárás intézményének alkalmazása.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes felperesi kft.-ből történő kizárását, másodlagosan pedig a megalapozatlan elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság csak a felperesi kft. ügyvezetőjét, másik két tagjának képviselőjét, és az alperes ügyvezetőit hallgatta meg, egyéb tanúbizonyítást viszont nem fogadatosított. Vitatta, hogy a felmerült bizonyítékok mérlegelése helyesen történt, ugyanis álláspontja szerint a csatolt nagyszámú okirati bizonyíték és a tanúvallomások tartalma együttesen nem az elsőfokú bíróság álláspontját erősítik meg. Az helytálló megállapítás, hogy a felek között a hosszú távú együttműködésre vonatkozó szabályok elfogadására nem került sor, ezt meghaladóan azonban szükséges lett volna vizsgálni a továbbiakban tanúsított alperesi magatartást, illetve ennek a társaságra és annak működésre vonatkozó hatását. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperes pályázat benyújtását követően tanúsított magatartását, így tényállás felderítési kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglalt kötelezettségét is megsértette, amikor a nagymértékű veszélyeztetés tényállásának megvalósulása körében a bizonyításról a felperest nem tájékoztatta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tények rögzítése között elfogadta azt az alperes által csupán előadott, de semmivel nem igazolt előadást, hogy a 2009. júliusi taggyűlésre az alperes már módosította a korábbi ajánlatát és az alperes e módosított árajánlatra érdemi választ nem kapott. E megállapítást a becsatolt jegyzőkönyvek és tanúvallomások nem támasztják alá. Tényként az állapítható meg, hogy az alperes által küldött árajánlatot a felperesi kft. ügyvezetője visszautasította és kérte annak átdolgozását. Az alperes sem ezt az ajánlatát, sem más átdolgozott ajánlatot a taggyűlés elé nem terjesztette be, megvitatását, elfogadását nem kérte. Ebből következően tudomásul vette, hogy az ügyvezetés átdolgozott ajánlatot kért tőle, azt pedig nem terjesztett elő. Téves az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja is, hogy a hosszú távú együttműködésre vonatkozó megállapodás elmaradása nem róható kizárólag az alperes terhére. A további bizonyítás kizárásával az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta, hogy az alperes miként gyakorolta tagi jogait. Tévesen nem tanúsított jelentőséget az elsőfokú bíróság annak az alperesi magatartásnak, hogy habár folyamatosan hangoztatta szolgáltatási szándékát, ugyanakkor nem volt együttműködő és magatartásával ő maga lehetetlenítette el az együttműködést a társaság többi tagjával. Nem helytálló az az elsőfokú ítéleti megállapítás sem, hogy az alperes saját üzleti érdekeinek képviselete nem tekinthető felróhatóknak. A tagsági jogok gyakorlása során ugyanis nem lehet kritika nélkül elfogadni az olyan tagi magatartást, ami az adott körülmények között visszaélésszerű

- 10 -

joggyakorlásnak minősülhet. Az alperes ajánlatai a tisztesség határait súrolják, így szolgáltatási szándéka több szempontból is veszélyezteti a felperesi társaságot.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy önmagában az a tény, hogy az alperes a saját érdekeit kívánja érvényesíteni, nem alapozhatja meg a felperes kereseti kérelmét. Jelen esetben egy olyan jogi kérdést kellett a bíróságnak eldönteni, aminek ténybeli alapja nem képezte vita tárgyát, így a lefolytatott bizonyításon kívül további bizonyítási eljárás nem volt szükséges. A felmerült bizonyítékok alapján ugyanis egyértelműen megállapítható volt,

hogy a felek közötti vitás helyzet amiatt alakult ki, hogy a felperes a korábbi előzetes megállapodásokkal ellentétben nem az alperes ajánlatát fogadta el és nem az alperessel kötött szerződést a 10 éves időszakra, mert a felperes az alperes ajánlatát irreálisnak tartotta. A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy a felek között kialakult vitás helyzet az alperesnek róható-e fel kizárólagosan, illetve a felek közötti vitás helyzetben az alperesi magatartás megalapozza-e az alperes kizárását. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a felek közötti jogvita nem kizárólag az alperesnek róható fel, és tagkizárás okaként olyan magatartás nem szolgálhat, amire a tagot jogszabály vagy szerződés feljogosítja. A felperes által az alperes terhére felrótt magatartás lényegében abban áll, hogy az alperes a peres felek közötti jogvitában a saját érdekét kívánta védeni. Az alperes által adott ajánlat irreálisnak nem tekinthető, egyebekben pedig helyes az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja, hogy a tagkizárásra irányuló perben nem azon jogvita eldöntése történik meg, amelynek az a tárgya, hogy az alperes ajánlata reális-e vagy sem. Rámutatott arra, hogy a Gt. 47. § /1/ bekezdésében írt nagymértékű veszélyeztetés tényállása megvalósulásának bizonyítása esetén zárható ki csak a tag a társaságból. A felperes a nagymértékű veszélyeztetéssel kapcsolatos valamennyi bizonyítékát, bizonyítási indítványát a bíróság elé tárta és fellebbezésében sem hivatkozik arra, hogy új, az elsőfokú eljárásban elő nem terjesztett bizonyítási indítványokat szeretne tenni, melyeket csak azért nem terjesztett elő, mert szerinte a bíróság a részére a Pp. 3. §-ában előírt tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette. Teljes körűen fenntartotta az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében foglaltakat. Nyomatékosan rámutatott arra, hogy a közbeszerzési pályázati anyag elkészítése során a felek megállapodása szerint szándékuk az volt, hogy a 90 napos, majd az azt követő 10 éves időszakban az alperes működjön közre a szolgáltatás nyújtásában. A közös ajánlattevők még az ajánlat benyújtását megelőzően tárgyalást folytattak arról, hogy milyen formában teljesítsenek az ajánlatkérő felé. A teljesítés és számlázás átláthatósága érdekében hoztak létre egy közös gazdasági társaságot, amely társaság nonprofit társasággá alapításának nem az volt a célja, hogy sem a felperes, sem a tagok ne részesüljenek nyereségben, hanem a szándék az volt, hogy a nyereség ne a nonprofit társaságnál képződjön, hanem a tagoknál realizálódjon az alvállalkozói szerződések teljesítése révén. A felek között kialakult jogvita (árvita) nem elsősorban az alperesnek róható fel. A jogvitára valójában azért került sor, mert a felek csak a 90 napos időszakra vonatkozóan állapodtak meg, s a 10 éves időszakot nem rendezték szerződéssel. A 10 éves időszakra vonatkozó részletes szerződéses feltételek kidolgozásától a felperes többi ellenérdekű tagja arra hivatkozva zárkózott el, hogy az ajánlat benyújtására nyitva álló határidő rendkívül

Gf.III.30.384/2011/5. szám

kevés. Utóbb a pályázat megnyerését követően pedig a megállapodás létrehozásában a felperesi ügyvezetésnek kellett volna hathatósan közreműködnie. A felperes valójában azért kívánja az alperes kizárását, mert saját gazdasági érdekeit képviseli és már eredeti szándéka is az volt, hogy az alperesre csak a pályázat megnyerése érdekében van szüksége, a tényleges hosszú távú szolgáltatást azonban nem az alperes közreműködésével kívánja biztosítani. E kötelmi jellegű jogvita rendezésére azonban a tagkizárásra vonatkozó peres eljárás alkalmatlan. A már lefolytatott bizonyításon túl további tanúbizonyítás szükségtelen, a felperes tanúként csak olyan további személyeket kért meghallgatni, akik a perben nem releváns kérdésekre tudnának nyilatkozni, vagy

olyan körben nyilatkozhatnának, amely nem volt vitás az eljárás során. A felperes bizonyítási indítványai alapvetően feleslegesek voltak, hiszen olyan kérdést akart bizonyítani, ami jelen per kereteit meghaladja. Az elsőfokú bíróság teljes mértékben felderítette a tényállást, a szükséges bizonyítást lefolytatta, a feleket meghallgatta, a rendelkezésre bocsátott nagyszámú okiratokat megtekintette és mindezeket helyesen mérlegelve hozta meg ítéletét, annak indokolásában is mindent helytállóan megállapítva. Az alperes álláspontja szerint a peres felek közötti jogvita azért merült fel, mert a felek nem rendezték a hosszú távú együttműködésük szerződéses feltételeit. A felperes azt sérelmezi, hogy az alperes igényei eltúlzottak és emiatt kívánja a felperesi társaságból kizárni az alperest. Valójában az alperes csak az üzleti érdekeit kívánja érvényesíteni ugyanúgy, ahogyan a többi tag is tette és teszi, ezért az alperes nem tanúsított olyan magatartást, ami jogellenes lenne, vagy ami a felperes működését veszélyeztetné. Ugyanakkor a felperes ügyvezetője több alkalommal jogellenesen járt el, hiszen az alperes ajánlatát, majd módosított ajánlatát nem terjesztette a taggyűlés elé, sőt jogellenesen szerződést kötött az **(E Kft.)**-vel, ami már veszélyeztetheti a felperes működését, ez azonban nem az alperesnek róható fel.

A fellebbezés **alaptalan**.

A tag akkor zárható ki a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné (2006. évi IV. törvény (Gt.) 47. § /1/ bekezdés). A kizárás jogintézménye arra szolgál, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett, a gazdasági életben résztvevő társaság meg tudjon válni attól a tagjától, aki az üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatásának a célját - személyében vagy tevékenységével - veszélyezteti. Egyéb ok kizárási per indítására nem ad lehetőséget. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztető magatartás tekintetében lényeges követelmény, hogy ez a fajta veszélyeztetés jelentős, valós és reális legyen, továbbá nem szükséges a működés, vagy a kitűzött célok tényleges ellehetetlenülésének a bekövetkezése, elegendő, ha azok veszélye fennáll (EBH 2001/447. számú eseti döntés). Habár a tag kizárásának nem feltétele a tényleges hátrány bekövetkezése, ugyanakkor a kizárás alapjául csak olyan tagi magatartás, tevékenység, mulasztás szolgálhat, amely a társaság jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelent (BH 2004/517. számú eseti döntés). Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy nem szolgálhat a tagkizárás okaként olyan magatartás, amire a tagot

jogszabály vagy szerződés feljogosítja. Így nem róható az alperes terhére, hogy törvényes tagsági jogait gyakorolva a felperes társasági szerződésében foglalt szabályok szerint, adott esetben a többi taggal ellentétes tartalommal gyakorolja szavazati jogát.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a peres felek közötti jogvita lényegét a társaság és tagja között fennálló díjvita, illetve az általuk kötött szerződésből következő, 10 éves hosszú távú együttműködésre vonatkozó szolgáltatási szerződés megkötésének elmaradása jelenti. Ebből az alaptételből kiindulva a bíróságnak azt a kérdést kellett megválaszolnia, hogy a díjvita, illetve az elmaradt szerződéskötés miatt veszélyeztetve van-e a felperes tevékenysége és ennek oka kizárólag az alperes magatartására vezethető-e vissza. A társaság tagjának olyan magatartása ugyanis, amely nem a társaság céljainak elérését, hanem saját - azzal ellentétes - magánérdekének

érvényesítését szolgálja, rendeltetésellenes joggyakorlásként alapot adhat a tag kizárására (BDT 2011/2451. számú eseti döntés). Annak megállapításánál azonban, hogy van-e ilyen felróható és rendeltetésellenes joggyakorlás az alperes részéről, nyomatékosan kellett értékelni a peres felek közötti társasági jogviszonyból adódó jogosultságok és kötelezettségek sajátosságait. Tény, hogy a perbeli esetben a peres felek közötti társasági jogviszonyon belüli együttműködési kötelezettséget a társasági szerződésen túlmenően az általuk kötött szindikátusi szerződés rendezte. A nyertes közbeszerzési pályázat alapján az első 90 napos szolgáltatást illetően lényegileg nincs vita a felek között, a jelen eljárásban releváns vitájuk alapját az képezi, hogy az ezt követő 10 éves szolgáltatás nyújtása vonatkozásában kinek milyen kötelezettsége volt és e kötelezettségek megfelelő teljesítése vagy e körben rendeltetésellenes joggyakorlás állapítható meg.

A felperes fellebbezésében vitatta, hogy az alperes a 10 éves szolgáltatás időszakára adott-e árajánlatot vagy módosított árajánlatot, ami az általa ellátandó szolgáltatás meghatározására irányuló szerződés tárgyalási alapja lehetett. E körben a másodfokú bíróság nyomatékosan értékelte, hogy a felperes keresetlevelében maga sem vitatta az alperesi árajánlat nyújtását, erre utal a keresetlevél F/7. számú melléklete is. Ezen túlmenően nyomatékosan értékelendő, hogy a peres felek közötti együttműködés alapját képező közösen elkészített közbeszerzési pályázati anyag része volt az alperes díjtételeit tartalmazó nyilatkozat, melyet a felperesi társaság többi tagja is ismert és elfogadott. Ilyen körülmények között alappal nem vitatható, hogy az alperes annyiban elől járt saját tagi kötelezettségének teljesítésével, hogy a megkötendő szolgáltatási szerződés alapjaként árajánlatot tett a felperes felé. A rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy amikor szóba került, hogy esetlegesen más műszaki tartalmú szolgáltatás nyújtásával is megoldható a pályázati anyag szerint alperesi szolgáltatási kötelezettség körébe eső tevékenység, akkor az alperes e módosított műszaki tartalomra tekintettel módosította, leszállította az általa adott árajánlatot. Ilyen körülmények között azt megállapítani nem lehet, hogy az alperes a szolgáltatási szerződés megkötéséhez szükséges árra vonatkozó ajánlatának nyújtásával adós maradt.

Gf.III.30.384/2011/5. szám

A Gt. 9. § /2/ bekezdése mögöttes jogterületként utal a Ptk. szabályainak megfelelő alkalmazására társasági jogviszonyokban is. A Ptk. 205. § /3/ bekezdése polgári jogi jogviszonyokban a felek szerződés megkötésénél fennálló együttműködési kötelezettségét rendezi. Ez a rendelkezés a konkrét esetben a peres felek egymás közötti társasági jogi jogviszonyában is irányadó, különös figyelemmel arra, hogy az alperesi tagsági kötelezettség teljesítése körébe a felperessel kötendő szolgáltatási szerződés is beletartozik. E szerint pedig a peres feleket a 10 éves szolgáltatás nyújtása vonatkozásában az alperes által teljesítendő szolgáltatás vonatkozásában megkötendő szerződés létrehozásánál együttműködési kötelezettség terhelte, melynél figyelemmel kellett lenniük egymás jogos érdekeire. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott (11. oldal) az alperes több ízben kísérletet tett a felperessel való együttműködés megvalósítására (árajánlatokat adott, a kezdeményezett egyeztetéseken részt vett, a

szolgáltatási szerződés szerinti feladatok teljesítésétől nem zárkozott el). A felperes azonban e kezdeményezéseket elhárította, így a szolgáltatási szerződés létrejötté tekintetében a felperes megszegte a társasági jogviszonyban is irányadó együttműködési kötelezettségét. Mindebből következően a szolgáltatási szerződés megkötésének megghiúsulása nem kizárólag az alperes terhére róható, sőt nagyobb részben vezethető az vissza a felperes magatartására, mert az alperes által adott módosított műszaki tartalomnak megfelelő árajánlat alapján köteles lett volna az együttműködés körében a szerződés részleteiről tárgyalásokat folytatni, nem pedig elhárítani az alperes erre irányuló kísérleteit. A szolgáltatási szerződés jóváhagyásának taggyűlés elé utalása sem alperesi tagi, hanem az ügyvezetés körébe eső kötelezettség.

Nem hivatkozhat megalapozottan a felperes arra sem, hogy az alperes által adott árajánlat irreális volta miatt nem folytatott tárgyalásokat a szolgáltatási szerződés szerinti díjazásról. Tény ugyanis, hogy a közbeszerzési pályázati anyag tartalmazza az alperesre eső szolgáltatás díjvonzatát, és mind a pályázatot ennek tudatában adták be, mind pedig a felperesi társasági szerződést ennek tudatában kötötték meg a felperesi társaságot alapító személyek. Amennyiben az idő rövidségére, vagy bármely más okra visszavezethetően a felperest alkotó tagok a pályázati anyag elkészítésekor a konzorcium keretében megvalósítandó, szindikátusi szerződéssel érintett konkrét feladatok ellátásának körét, illetve a tagsági kötelezettség teljesítésének körébe tartozó szolgáltatási szerződés lényeges tartalmi elemeinek megtárgyalását elhalasztották, több kérdést a pályázati anyag benyújtásakor egymás között nem tisztáztak, úgy a pályázatban szereplő műszaki tartalomhoz párosuló díjak nagyságára tekintettel vállalták ezzel annak kockázatát, hogy a jövőben csak egymással való együttműködés eredményeként fogják tudni a konkrét szolgáltatási szerződéseket megkötni.

Megjegyzendő, hogy a 2009. április 21. napján megkötött szindikátusi szerződés egymással összefüggő II. és III. pontjában a 90 napos szolgáltatási időszakra eső projektrész megvalósításához kidolgozott dokumentáció figyelembevételével rögzítették az együttműködés feltételeit és a hosszú távú 10 éves szolgáltatási tevékenység ellátásához szükséges tagi szolgáltatások körét. A szindikátusi

- 14 -

szerződés 2. pontjában tulajdonképpen szerződéskötési kötelezettséget vállaltak a felek a dokumentációban rögzített elvek szerinti 10 éves időszakra vonatkozó szolgáltatási szerződés megkötésére. Miután maguk a felek írták elő e megállapodásukban, hogy a dokumentáció szerinti elveket figyelembe veszik, így az alperes által kötendő szolgáltatási szerződés szerinti díjazásnál a szerződéses nyilatkozatokból következően is szükséges figyelembe venni mind a pályázati anyagban, mind pedig az első fázisban megvalósítandó szolgáltatási időszakban kikötött díjak nagyságrendjét.

Az alperes azon magatartása sem lehet kizárás alapja, hogy a saját tagi feladatai körébe tartozó, de a felperes által más, kívülálló személlyel elláttatni kívánt szolgáltatásra irányuló szerződés megkötéséhez szavazatával nem járult hozzá. A tagsági jogok egyikeként érvényesülő szavazati jog gyakorlása visszaélésszerű nem lehet, amikor az alperes alapvető gazdasági érdekeivel ellentétes, s egyben az alperes tagi szolgáltatási kötelezettségének teljesítését fogalmilag kizáró szerződés megkötéséhez nem járult hozzá. Általánosságban sem lehet tagkizárás alapja, hogy a tag Gt-ben, illetve társasági

szerződésben részére biztosított tagsági jogait gyakorolva adott esetben a többi taggal ellentétes tartalommal gyakorolja szavazati jogát, de a konkrét esetben ennek különös nyomatéka van, ugyanis nem várható el a tagtól olyan szavazat, amivel saját tagi szolgáltatási szerződés kötésére fennálló kötelezettségét lehetetleníti. A szavazati jogával az alperes nem él vissza, e körben az alperes együttműködik a társaság céljainak elérésében, amit mutat az is, hogy a **(A Kft.)** és a felperes közötti szolgáltatási szerződés megkötését az alperes is megszavazta (6/2009. (XI. 02.) taggyűlési határozat).

A fentiek eredőjeként megállapítható, hogy az alperes 10 éves szolgáltatási szerződés megkötésével kapcsolatban tanúsított magatartása nem veszélyeztetheti a felperesi tevékenység jövőben végzését, figyelemmel arra, hogy a szolgáltatási szerződés megkötésénél a peres felek, illetve a felperes tagjainak korábbi megállapodásából és a pályázati dokumentációból következő, alperes által ellátandó szolgáltatás reális díjazásának kikötése érdekében képviselt alperesi magatartás nem tekinthető rendeltetésellenes joggyakorlásnak. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az alperes gazdasági érdekeinek képviselete a fenti tárgyalások folytán nem jelenti egyben a visszaélésszerű magatartás megállapíthatóságát.

Amennyiben pedig az alperes tevékenysége nem veszélyezteti a felperesi tevékenységet, a gazdasági együttműködési cél elérését, és nem állapítható meg a szolgáltatási szerződés megkötésének elmaradása vonatkozásában az együttműködési kötelezettség kizárólag az alperes részéről történő megszegése sem, úgy erre alapítottnak az alperes felperesi társaságból való kizárására nem kerülhet sor. A felek közötti valós jogvita nem a kizárás jogintézményével oldható meg, hanem a fennálló vitás kérdéseket tárgyalásos vagy végső soron peres úton kell lezárni. E vitás kérdések pusztán fennállása azonban megalapozottnak az alperes társaságból történő kizárásául nem szolgálhat. A kizárás alapjául - az elsőfokú ítélet érveivel egyezően - a felperesi kereseti kérelemben felhozott további indokok, így a domain név regisztrálása és az alperes által történt, de részletesebben meg nem határozott információszerzés az alperesi társaság átalakulása és az alperes által

- 15 -

Gf.III.30.384/2011/5. szám

kezdeményezett, de időközben megszüntetésre került peres eljárás sem szolgálhatnak, így összességében semmilyen olyan jelen perben releváns alperesi magatartás nem állapítható meg, ami a kereseti kérelemnek való helyt adást megalapozná.

A perben a tényállítások megtételének és bizonyítékok megjelölésének kötelezettsége a feleket terheli (Pp. 3. § /1/-/3/ bekezdés). A felperes az alperes társaság céljait nagymértékben veszélyeztető magatartásának konkrét megjelölésén túl a tényállításai alátámasztására vonatkozó valamennyi bizonyítékát, bizonyítási kérelmét már a keresetlevélben, illetve az elsőfokú eljárás során megjelölte. Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségét nem sértette meg, amikor külön a nagymértékű veszélyeztetés tényállásának megvalósulása körében a bizonyításról a felperest nem tájékoztatta, az ugyanis a felperesi nyilatkozatokra tekintettel szükségtelen volt. E fellebbezési hivatkozásnak azért sincs relevanciája, mert az elsőfokú bíróság nem bizonyítatlanság miatt utasította el a felperes keresetét, hanem azt

érdemben, a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése következtében találta megalapozatlannak. A felperes bizonyítékait a bíróság elé tárta és fellebbezésében sem hivatkozik olyan új, az elsőfokú eljárásban elő nem terjesztett bizonyítékokra, melyek megtételében az elsőfokú bíróságtól hiányolt tájékoztatás akadályozta. A fogatosított bizonyításon túl további bizonyítás szükségessége nem állapítható meg. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a felperes által felajánlott további bizonyítási kérelmek elutasításáról, figyelemmel arra, hogy részben olyan kérdésekre vonatkozóan ajánlott fel a felperes további bizonyítást, ami nem volt vitás az eljárás során, másrészt a további tanúk csak a jelen perben nem releváns kérdésekre tudnának nyilatkozni. A jelen per kereteit meghaladó jogkérdésekre bizonyítást lefolytatni nem szükséges. Alaptalan a fellebbezés azon hivatkozása is, hogy a felmerült bizonyítékok nem megfelelő mérlegelésével került sor tényállás megállapítására. Az elsőfokú bíróság a jelen jogvita elbírálásához szükséges mértékben teljes körűen felderítette a tényállást, a szükséges bizonyítást lefolytatta, a feleket meghallgatta, a becsatolt nagyszámú okiratot, szerződést és a per egyéb adatait logikusan, okszerűen, helyesen mérlegelve hozta meg ítéletét. Ezért a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelésére lehetőség és szükség nincsen (BH 2006/403. számú eseti döntés).

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2 / bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az

- 16 -

alperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2011. október 4. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró